

پرچمی که زمین
خواهد ماند...

نگاه

چون فاطمه زهرا(س) مطالبه حق را بی‌ثمر دید جامه پوشید و خود راهی مسجد شد.

چه شده که اکنون
دعوت مرا شنیده و
یاری ام نمی‌کنید؟

آری می‌بینم که شما
خود را از مسئولیت تکالیف و
وظایف دینی رها نموده‌اید!

و در مسجد پیامبر(ص) در حضور جمع کثیری از
مهاجرین و انصار و مردم مدینه با آنان سخن گفت.

شبها بر در خانه‌های مهاجرین، انصار و
اصحاب جنگ بدر حاضر می‌شدند.

و حضرت فاطمه(س) یکیک آنان را به
یاری و دفاع از حق دعوت می‌کرد.

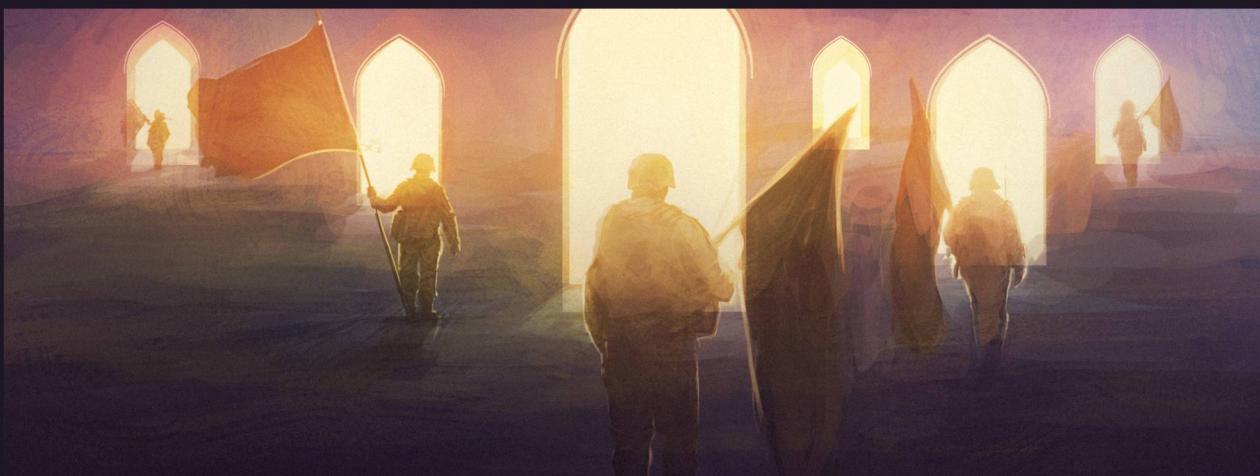

از میان همه آن مردمان، چهل و چند نفر دعوت را پذیرفتند و تعهد کردند که روز دیگر با سرهای تراشیده و سلاح بر دست حاضر شوند.

و چون روز شد جز چهار نفر کسی در میعادگاه حاضر نشده بود...

من دختر پیامبرتان هستم
و شما با او بیعت کرده‌اید که از
او و اهل بیت‌ش همچون خود
و فرزنداتان دفاع کنید.
به پیماناتان عمل کنید!

هر چند صفحات تاریخ، شرمگینانه غربت بی مثال فاطمه(س) را در خود جا داد، اما فریاد حق طلبی او در دفاع از ولی خدا در امتداد تاریخ و دوران‌ها پیچید و بر جان‌های پاک مومنان نشست؛ همان مردمانی که وارث پرچم قیام گشتند، مجاهدانه آن را به دست گرفتند و بر این پیمان شدند که پرچم را برافراشته نگه دارند تا صبح پیروزی.

مَكْتُوبَاتِ

بنیاد هنر و شناخت اسلامی
پژوهشگاه تاریخ اسلام

S O L E I M A N Y . I R

«هر وقت در سختی‌های جنگ، فشارها بر ما
حادث می‌شد و هیچ کاری از ما بر نمی‌آمد
پناهگاهی جزو سلام الله علیہ رانداشتیم...»